

Ross Newsletter.

No. 18. december 1993 (1993/3)

Prettige Kerstdagen

en een

voorspoedig

1994

*George en Wil
Ross*

INTERNATIONAAL CLAN NIEUWS.

Onderstaan bericht verscheen in Newsletter no.9 van september 1993 van de Clan Ross Association of New Zealand Inc.:

CLAN ROSS
IN THE NETHERLANDS.

Mr George Ross is Commissioner for the Clan Ross in the Netherlands. They publish a Newsletter twice a year and we receive copies here in New Zealand.

If you would like to write to George or contact him for any reason his address is as follows.

Mr George Ross, Commissioner for Clan Ross in the Netherlands,
Susamadonk 39,
4707 WN ROOSENDAAL,
The Netherlands.

If you would like a copy of their Newsletter, send two 45cent stamps to cover the cost of photocopying and postage.

In de volgende editie van de Ross Newsletter komen we terug op de geplande bijeenkomst te Amersfoort op zaterdag 11 juni 1994.
Zet u de datum vast in uw agenda?

BEKENDE LEDEN VAN CLAN ROSS.

De familie Clunies Ross (vervolg)

Als laatste bijdrage over de familie Clunies-Ross hierna een artikel dat in het voorjaar 1993 in het dagblad Trouw gestaan heeft:

John Clunies-Ross IV, de laatste Koning van de Kokosnoot-eilanden, heeft zijn bezittingen gepakt en opgeslagen. Op het grondgebied van het grote koloniale landhuis, de voormalige residentie van zijn familie, bewoont hij samen met zijn vrouw Catherine en drie kinderen een bescheiden bungalow. Maar zelfs dat is hem niet langer gegund: hij wordt met uitzetting bedreigd. 'Young Johnnie' Clunies Ross en zijn gezin zijn niet langer welkom in het voormalige koninkrijk Cocos Islands, 1800 km ten noordwesten van Australië, onder Sumatra. Zijn wens om in ieder geval te mogen blijven wonen op Home-eiland, het belangrijkste eiland van de atollengroep, wordt door de Australische regering niet ingewilligd. Zijn vader, Clunies Ross III heeft al lang zijn biezen gepakt en woont in een rijtjeshuis te Perth, Australië. Daar werkt hij als vertegenwoordiger bij een postorder-bedrijf.

Maar de 38-jarige John wil het verloren paradijs niet verlaten en verzet zich tegen het 'onrecht', volgens hem door de Australische regering hem aangedaan. "Ze hebben me een klein huisje aangeboden, dat hoogstens geschikt is voor een gewone ambtenaar. Het enige wat ik wil, is een redelijk huis om in te wonen, of op zijn minst een eigen stuk land, desnoods bouw ik dan mijn eigen huis", zegt hij in de Sunday Times. Volgens hem wordt hij gesteund door de plaatselijke bevolking in zijn wens voor een huis op stand en eigen grond. "Maar het zijn eenvoudige mensen, niet het soort dat de straat op gaat om te demonstreren."

In 1827 arriveerde de eerste John Clunies Ross op de atol-eilanden in de Stille Oceaan en begon er een cocos-plantage die de familie fortuin zou bezorgen. De ondernemende Shetlander bracht contractarbeiders, die bekend werden als de 'Cocos Malays', naar de

koraaleilanden. Noten, olie en cocos werden de winstgevende exportprodukten.

Onder diens kleinzoon George, de derde 'koning', ontstond een 'model'-gemeenschap, door een Britse reiziger rond de eeuwwisseling omschreven als "een soort Arcadië". Er was geen politie, geen criminaliteit, er waren geen vakbonden en geen stakingen. Ross was koning, dominee, dokter, rechter en handelaar tegelijk. Ver weg van de beschaving was zijn woord wet, de vriendelijkheid en tevredenheid van zijn onderdanen zouden een lichtend voorbeeld moeten zijn voor vele andere koninkrijken.

Met de officiële zegen van Koningin Victoria ontwikkelde zich een goedaardige dictatuur. De gestadige groei van de Malay-bevolking en het feit dat veel contractarbeiders na het aflopen van hun contract er voor kozen te blijven, zouden daarvan het bewijs zijn.

Maar langzaam rukte de buitenwereld op. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd een radiostation door een Japans oorlogsschip gebombardeerd. De eilanden werden niet bezet, maar werden een belangrijke doorreis-post voor de geallieerden. De naoorlogse jaren brachten verdere buitenlandse inmenging. In 1955 werd Australië een soevereine staat, met een eigen valuta, waardoor de Clunies-Rossmunten plaats moesten maken voor Australische valuta. In 1974 veroordeelde een commissie van de Verenigde Naties de relatie tussen de familie en de Malays als 'feodaal en anachronistisch'. In 1978 kocht de Australische regering de eilanden van de familie voor zes miljoen Australische dollars en poogde ze de levensstandaard en het opleidingsniveau van de bevolking op te schroeven.

Ook de aspiraties van de Malay-bevolking veranderden. Velen trokken weg, terwijl degenen die bleven, invloed kregen op het bestuur en de economie van de eilanden. De cocos-handel stortte in, maar de toeristische belangstelling groeide. De eilanders zijn tegenwoordig volwaardige Australische burgers, met een heel andere kijk op wat civilisatie is. De voormalige Cocos-Malays hebben er massaal voor gekozen voortaan bij Australië te willen horen, met alle gevolgen vanden dien voor 'Jonge John'.

John's vader, eveneens John geheten, was de laatste eiland-koning en ontving de koningin (Elisabeth) en de Hertog van Edinburg in 1954. Maar rond 1980 raakte hij verwickeld in een achterhoedegevecht tegen de vijandige labour-regering in Canberra. In 1986 werd hij bankroet verklaard en nu leeft hij onder sobere omstandigheden in Perth. De mooie familie-residentie, gebouwd met speciaal uit Schotland geïmporteerde materialen en met een prachtig uitzicht over de lagune, ging daarbij ook voor de familie verloren. De onelegante bungalow van 'Young John' is het laatste bezit, maar de curatoren willen hem nu van het landgoed verwijderen. Ze willen het huis overdragen aan het bestuur van het eiland, om er eventueel een hotel in te vestigen.

-0-0-0-0-0-0-0-

Een enkele opmerking:

In afwijking van wat het Dagblad Trouw opsomt was, volgens het boek The Great Clan Ross, de volgorde van de opeenvolgende 'koningen':

- I. George (1796-1847)
- II. John (I) George
- III. George (- 1912)
- IV. John (II) Sidney
- V. John (III) woont thans te Perth
- VI. John (IV) jr. (woont nu nog op de Cocos-isles)

Het koninklijk bezoek was niet in 1954 maar in 1952.

George (en niet John), de eerste in de rij is niet op Shetland geboren maar op de Orkneys.

De aanduiding Kokosnoot-eilanden laten we maar voor rekening van de journalist. In de Spectrum Wereld-atlas luidt de Nederlandse naam: Cocos-eilanden

GENEALOGIE.

"Schotse Nederlanders" te Rotterdam.

Waarom dit opschrift boven dit stukje? Omdat het aantoont dat namen, zowel voor- als achternamen, van buitenlanders in de korste tijd "vernederlandsen". In Rotterdam (we hebben er al eerder over geschreven) hebben in de loop van de eeuwen veel mensen gewoond met de naam Ross en Ros. Hieronder wat voorbeelden waaruit blijkt dat de familienaam dan op de ene, dan op de andere manier geschreven werd. Vooral bij de voornamen is duidelijk merkbaar dat Nederlanders het kennelijk moeilijk hadden met buitenlandse namen. Ook dat blijkt uit de voorbeelden.

1. 19-11-1704 Jane Ross, j.d. van Orkney trouwt met George Wood.
07-12-1731 Begraven: Jannitje Ros, weduwe van George Wood te Rotterdam.
2. 18-12-1737 Helen Ross, d.v. John Ross trouwt met Daniël Mackloud.
26-04-1753 Lena Ros wordt erfgename van haar schoonmoeder, Lijsbeth Macloud - LittleJohn.
3. 21-10-1733 Alexander Ross, trouwt met Cecilia Stones.
01-09-1740 In een notariële akte wordt genoemd Sijsel Stones, huisvrouw van Sander Ros.
4. 02-11-1757 Margaret Ross, trouwt met William Thompson.
25-10-1782 Margaretha Ros, weduwe van Willem Thompson laat een testament maken.
5. 03-08-1797 Johannes Ros, meester-molenaar, is comparant bij het passeren van een notariële acte. Zijn naam staat in de acte als hierboven geschreven.

Hij ondertekent de acte echter met
Johannes Ross.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

Antonius Ross en Maria Anna Caberg en hun nageslacht.

Dit is een familie waarvan de oudst bekende (tot nu toe) in Maastricht woonde. Van deze stamvader weten we tot nu toe niet waar hij vandaan kwam. Gezien de namen van zijn kinderen zou zijn vader mogelijk Alexander geheten kunnen hebben. Dit is echter slechts een theoretische veronderstelling, gebaseerd op Schotse gewoontes en het is beter daar niet op door te gaan en alleen de feiten te laten tellen.

Hieronder volgt een stamreeks van een van onze lezers:

Generatie I.

Antonius Ross, begraven Maastricht 27-08-1769,
trouwt Maastricht 25-02-1753 met
Maria Anna Caberg, overleden Maastricht 01-03-1809.

Generatie II.

Antonius Alexander Ross, gedoopt Maastricht 18-10-1756, bedraven te Breda 10-09-1811,
trouwt 1e) te Nijmegen 15-10-1784
Maria Kruijf, j.d. van Nijmegen, overleden Breda 13-12-1793.
trouwt 2e) te Breda 15-06-1794
Adriana Coene, overleden te Breda 05-06-1817.

Generatie III.

Bernardus Ross, geb. te Breda 01-10-1797, overleden
aldaar 01-04-1858,
trouwt te Breda 18-07-1824
Adriana Ammerant, gedoopt te Breda 18-05-1803, over-
leden aldaar 16-04-1844.

Generatie IV.

Franciscus Ross, geb. te Breda 27-01-1838, overleden te Kampen 25-11-1916,
trouwt te Kampen 14-07-1864
Geesje Kogelman, geboren te Kampen 09-04-1883, overleden te IJsselmuiden 29-11-1912.

Generatie V.

Jurriaan Ross, geboren te Kampen, 12-01-1858, overleden te Den Haag 23-11-1944,
trouwt te Kampen 16-08-1883
Theodora Rouse, geboren te Kampen 05-02-1855, overleden te Den Haag 21-12-1941.

Generatie VI.

Antonius Ludovicus Henri Ross, geb. te Kampen 25-01-1889, overleden te Rotterdam 05-11-1972,
trouwt te Den Haag 08-08-1923
Berendina Johanna Lombart, geb. Den Haag 14-10-1895, overleden te Rotterdam 08-03-1981.

Generatie VI.

Theodorus George Marie Ross, geb. Heerlen 20-05-1926.

FAMILIEBERICHTEN.

Verhuisd:

Paul en Patricia Ross, voorheen wonend in Nairn (Schotland) zijn verhuisd naar:
"Ross Haven", 32 Drovers Way, MILTON, KILDARY, IV18 OPT, Schotland.

Veel geluk in jullie nieuwe woning !!!